

1 Određeni integral. Integrabilnost ograničene funkcije

Najprije uvedimo dvije pretpostavke. Prva, da je realna funkcija segment $[a, b]$ konačne dužine ($-\infty < a < b < +\infty$).

Definicija 2. *Podjela segmenta $[a, b]$, u oznaci P , je svaki konačan skup tačaka iz $[a, b]$ koji sadrži skup $\{a, b\}$. Tačke skupa P su **podione tačke** segmenta $[a, b]$. Ako pretpostavimo da podjela P sadrži $n + 1$ u tačku, tada se često (po dogovoru), piše*

(*) $P = \{a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b\}$ Jasno je da se podionim tačkama segment $[a, b]$ dijeli na podrazmake manje dužine. Svaki od njih je oblika (x_{i-1}, x_i) , odnosno $[x_{i-1}, x_i]$ (ili, pak $(x_{i-1}, x_i], [x_{i-1}, x_i)$) i predstavljaju *razmake podjele* P . Dužina razmaka je $\Delta x_i = x_i - x_{i-1}$ ($i = 1, 2, \dots, n$), a

$$d(P) = \max_{1 \leq i \leq n} (x_i - x_{i-1}) = \max_{1 \leq i \leq n} \Delta x_i$$

nazivamo *dijametrom podjele* P . Na svakome razmaku podjele $[x_{i-1}, x_i]$, ($i = 1, 2, \dots, n$) izaberimo po jednu proizvoljnu tačku ξ_i . Skup tako odabranih tačaka nazivamo *skupom odabranih tačaka* i označavamo sa

$$\Xi = \{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n\}.$$

Na ovaj smo način dobili par (P, Ξ) , *podjelu zadatog segmenta $[a, b]$ sa skupom odabranih tačaka*, koji iz praktičnih razloga zovemo **podjelom segmenta** $[a, b]$, kada nas to ne dovodi do konfuzije.

Definicija 3. *Neka je $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ i (P, Ξ) podjela sa odabranim tačkama segmenta $[a, b]$. Sumu*

$$\sigma(f; P, \Xi) = \sum_{i=1}^n f(\xi_i) (x_i - x_{i-1}) = \sum_{i=1}^n f(\xi_i) \Delta x_i, \quad (1)$$

gdje je $P = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$; $\Xi = \{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n\}$ nazivamo **integralnom sumom** funkcije f za datu podjelu (P, Ξ) .

Primjer prvi. Pretpostavimo, za tren, da je $f \in C[a, b]$ kao i da je za svako $x \in [a, b]$ $f(x) \geq 0$.

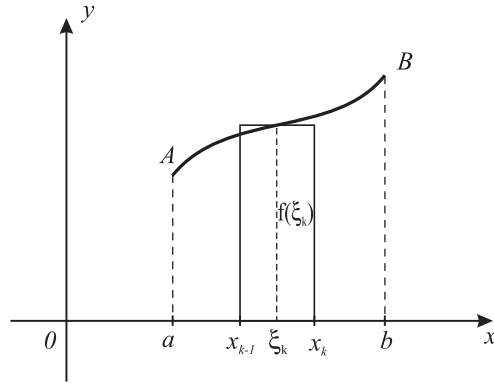
Krivolinijski trapez $ABba$ je ravna figura ograničena dijelom Ox - ose, pravim $x = a$ i $x = b$ i grafikom funkcije $y = f(x)$; slika (6.1).

Uočimo podjelu $P = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$ sa skupom odabranih tačaka $\Xi = \{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n\}$, te odgovarajuće pravougaonike osnovica $[x_{k-1}, x_k]$ i visina $f(\xi_k)$, $k = 1, 2, \dots, n$; kao na slici (6.1).

Intuitivno možemo ustvrditi da je površina krivolinijskog trapeza $ABba$, približno, jednaka integralnoj sumi datoj relacijom (1).

Definicija 4. *Za funkciju $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, kažemo da je Riemann - integrabilana na segmentu $[a, b]$ ako postoji realan broj L takav da*

$$(\forall \varepsilon > 0) (\exists \delta > 0) (|\sigma(f; P, \Xi) - L| < \varepsilon) \quad (2)$$

za svaku podjelu $P = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$ i svaki skup odabranih tačaka $\Xi = \{\xi_i \in (x_{i-1}, x_i), i = 1, 2, \dots, n\}$ za koje je $d(P) < \delta$.

Broj L se naziva Riemannov integral funkcije f na segmentu $[a, b]$ i označava $\int_a^b f(x)dx$, a čita: određeni integral funkcije f od a do b .

Segment predstavlja područje integracije, a funkcija f je integrand. Dakle, funkcija f je R -integrabilna ili $f \in I[a, b]$, ako ima konačan Riemannov integral. Ovaj se integral zove i određeni integral od f , na segmentu $[a, b]$, za razliku od skupa svih primitivnih funkcija funkcije f , koji smo nazvali neodređenim integralom funkcije f . Broj L iz relacije (2), jeste granična vrijednost integralnih suma, kada dijametar $d(P) \rightarrow 0$, pa taj limes je

$$L = \int_a^b f(x)dx = \lim_{d(P) \rightarrow 0} \left(\sum_{i=1}^n f(\xi_i)(x_i - x_{i-1}) \right), \quad (3)$$

gdje su $\xi_i \in [x_{i-1}, x_i]$ odabrane tačke u podjeli P . Već sada možemo pokazati da početna pretpostavka o ograničenosti funkcije f na $[a, b]$, nije dovoljan uslov za njenu integrabilnost.

Razmotrićemo, kao primjer, Dirichlet

$$\chi(x) = \begin{cases} 1, & x \in \mathbb{Q} \\ 0, & x \in \mathbb{J}. \end{cases} \quad (4)$$

Neka su $a, b \in \mathbb{R}$ i $a < b$. Uzmimo da je

$$P = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$$

proizvoljna podjela segmenta $[a, b]$. Neka su $\Xi_1 = \{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n\}$ i $\Xi_2 = \{\xi'_1, \xi'_2, \dots, \xi'_n\}$ dva skupa odabranih tačaka segmenta $[a, b]$ takvi da su $\xi_i \in [x_{i-1}, x_i] \cap \mathbb{Q}$, $\xi'_i \in [x_{i-1}, x_i] \cap \mathbb{J}$ ($i = 1, 2, \dots, n$). Tada je $\sigma(\chi; P, \Xi_1) = \sum_{i=1}^n 1 \cdot \Delta x_i = b - a$, $\sigma(\chi; P, \Xi_2) = \sum_{i=1}^n 0 \cdot \Delta x_i = 0$, odakle slijedi da $\lim_{d(P) \rightarrow 0} \sigma(\chi; P, \Xi)$ ne postoji. Prema tome, Dirichle-

tova funkcija, koja je očito ograničena na bilo kojem segmentu $[a, b]$, nije integrabilna na $[a, b]$.

U vezi sa ovim, može se takođe, dokazati još jedan važan rezultat. Naime, upravo smo pokazali da iz $f \in \mathcal{B}[a, b]$ ne slijedi $f \in \mathcal{I}[a, b]$. Pokazuje se da obrat uvijek vrijedi, tj. ako je funkcija integrabilna na $[a, b]$, onda je ona ograničena na tome segmentu. Drugim riječima, potreban uslov integrabilnosti funkcije jeste njena ograničenost, naime tačna je

Lema 0. *Ako je $f \in \mathcal{I}_{[a,b]}$ tada je $f \in \mathcal{B}_{[a,b]}$.*

Darbouxove sume.

Važnu ulogu u definiciji integrala, igraju Darbouxove sume koje su u bliskoj vezi sa, već definiranom, integralnom sumom.

Pretpostavimo da je f definirana na $[a, b]$ i da je ograničena a da je $P = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$ podjela toga segmenta. Uvedimo oznake

$$m_i = \inf_{x \in [x_{i-1}, x_i]} f(x), m = \inf_{x \in [a,b]} f(x), M_i = \sup_{x \in [x_{i-1}, x_i]} f(x), M = \sup_{x \in [a,b]} f(x)$$

Sume $s_P = s(f, P) = \sum_{i=1}^n m_i \Delta x_i$, $S_P = S(f, P) = \sum_{i=1}^n M_i \Delta x_i$ nazivamo, redom, **donjom i gornjom Darbouxovom sumom** funkcije f na segmentu $[a, b]$, koje odgovaraju podjeli P . Iz definicije integralne sume i Darbouxovih suma, slijedi

$$s_P = s(f, P) \leq \sigma(f; P, \Xi) \leq S(f, P) = S_P \quad (5)$$

za svaku podjelu P segmenta $[a, b]$ i bilo koje odabrane tačke

$$\xi_i \in [x_{i-1}, x_i], (i = 1, 2, \dots, n),$$

gdje Darbouxove sume svakako i ne ovise od skupa odabranih tačaka.

Lema 1. *Za bilo koju podjelu P segmenta $[a, b]$, vrijedi*

$$m(b-a) \leq s_P \leq S_P \leq M(b-a), \quad (6)$$

gdje je $m = \inf_{x \in [a,b]} \{f(x)\}$ $M = \sup_{x \in [a,b]} \{f(x)\}$.

Lema 2. *Ako je P' finija podjela od podjele P , tj. ako je $P \subset P'$, tada vrijedi*

$$s_P \leq s_{P'} \leq S_{P'} \leq S_P. \quad (7)$$

Lema 3. *Neka su P i P' dvije proizvoljne podjele segmenta $[a, b]$, tada je $s_P \leq S_{P'}$.*

Dokaz. Neka je $P'' = P \cup P'$. Jasno da je podjela P'' finije od obje date podjele, tj. $P, P' \subset P''$. Na osnovu leme 2, imaćemo $s_P \leq s_{P''} \leq S_{P''} \leq S_{P'}$, što je trebalo i pokazati. **Definicija 5.** Broj $s = \sup_{P|[a,b]} \{s_P\}$ zove se donji Darbouxov integral

funkcije f na segmentu $[a, b]$, a $S = \inf_{P[a,b]} \{S_P\}$ gornji Darbouxov integral funkcije f na segmentu $[a, b]$.

Negdje se ovi integrali nazivaju i donji Riemannov, odnosno gornji Riemannov integral, svejedno, za njih vrijedi

Lema 4. $s \leq S$.

Teorem 6. Neka je f ograničena funkcija na segmentu $[a, b]$. Tada f je integrabilna na $[a, b]$ ako i samo ako za svako $\varepsilon > 0$, postoji $\delta > 0$ takav da za svaku podjelu P segmenta $[a, b]$ dijametra $d(P) < \delta$, vrijedi $S_P - s_P < \varepsilon$. Za praktično utvrđivanje da li je neka funkcija f integrabilna na segmentu $[a, b]$, od koristi je sljedeći

Teorem 7. Funkcija f je integrabilna na $[a, b]$ ako i samo ako za svako $\varepsilon > 0$ postoji podjela P segmenta $[a, b]$, tako da vrijedi

$$(*) \quad S_P - s_P < \varepsilon.$$

Teorem 8. Funkcija f je integrabilna ako i samo ako je $S = s$, a u slučaju integrabilnosti na $[a, b]$, $S = s = \int_a^b f(x)dx$.

Primjer 15. Neka je

$$f(t) = \begin{cases} 0, & 0 \leq t < \frac{1}{2} \\ 1, & \frac{1}{2} \leq t \leq 1 \end{cases}.$$

Pokazati da je $\int_0^1 f(t)dt = \frac{1}{2}$.

1.1 Osobine integrabilnih funkcija

Definicija 6. Neka je $f \in \mathcal{I}_{[a,b]}$. Tada je, po defniciji,

$$\int_b^a f(x)dx = - \int_a^b f(x)dx \quad \int_{\lambda}^{\lambda} f(x)dx = 0, \lambda \in [a, b].$$

Lema 5. Ako je $f \in \mathcal{I}_{[a,b]}$ i $a \leq \alpha < \beta \leq b$, tada je f integrabilna na segmentu $[\alpha, \beta]$.

Lema 6. Neka je $a < c < b$ i neka je funkcija f integrabilna na $[a, b]$. Tada vrijedi

$$\int_a^b f(x)dx = \int_a^c f(x)dx + \int_c^b f(x)dx. \quad (8)$$

Teorem 9. Neka $f, g \in \mathcal{I}_{[a,b]}$. Tada su funkcije $f + g, f - g, \lambda \cdot g$ integrabilne na segmentu $[a, b]$, gdje je $\lambda \in \mathbb{R}$; pri tome vrijedi

$$(a) \int_a^b (f(x) \pm g(x)) dx = \int_a^b f(x) dx \pm \int_a^b g(x) dx,$$

$$(b) \int_a^b (\lambda f(x)) dx = \lambda \int_a^b f(x) dx.$$

Teorem 10. Neka su $f, g \in \mathcal{I}_{[a,b]}$ takve da je $f(x) \leq g(x)$ za svako $x \in [a, b]$, tada vrijedi

$$\int_a^b f(x) dx \leq \int_a^b g(x) dx. \quad (9)$$

Teorem 11. Ako je f integrabilna funkcija na segmentu $[a, b]$, tada su integrabilne i funkcije f^+ i $|f|$; osim toga, vrijedi nejednakost

$$\left| \int_a^b f(x) dx \right| \leq \int_a^b |f(x)| dx. \quad (10)$$

Primijetimo da iz integrabilnosti funkcije $|f|$ na $[a, b]$ ne slijedi da $f \in \mathcal{I}_{[a,b]}$. Zaista, funkcija

$$f(x) = \begin{cases} 1, & x \in [a, b] \cap \mathbb{Q} \\ -1, & x \in [a, b] \cap \mathbb{J} \end{cases},$$

očigledno nije integrabilna na $[a, b]$. Međutim

$$|f(x)| = 1, x \in [a, b],$$

jeste integrabilna na istome segmentu; v. primjer 14.

Teorem 12. Ako je $f \in \mathcal{C}_{[a,b]}$, tada je $f \in \mathcal{I}_{[a,b]}$.

Primjer 16. Neka je f neprekidna funkcija na segmentu $[a, b]$ i $c \in (a, b)$; definirajmo funkciju g na $[a, b]$, pomoću

$$g(x) = \begin{cases} f(x), & x \in [a, b] \setminus \{c\} \\ \alpha, & x = c \end{cases}, \quad (11)$$

gdje je $\alpha \neq f(c)$.

Nije teško uočiti da je g prekidna funkcija u tački $c \in (a, b)$. Pokazaćemo da je g integrabilna funkcija na $[a, b]$. Još više, ako ograničena funkcija g , ima bilo koji konačan broj otklonljivih prekidnih tačaka na segmentu $[a, b]$, svejedno, ona je integrabilna i vrijedi

$$\int_a^b g(x) dx = \int_a^b f(x) dx.$$

Na taj način se pokazuje da je neprekidnost funkcije samo dovoljan uslov za njenu integrabilnost.

Teorem 13. Svaka monotona funkcija na $[a, b]$ je integrabilna na $[a, b]$.

Teorem 14. (Teorem o srednjoj vrijednosti) Neka je f neprekidna funkcija na segmentu $[a, b]$, tada postoji $\lambda \in [a, b]$ takvo da vrijedi

$$f(\lambda) = \frac{1}{b-a} \int_a^b f(x) dx. \quad (12)$$

1.2 Veza određenog i neodređenog integrala

Veza određenog i neodređenog integrala

Neka je f integrabilna funkcija na segmentu $[a, b]$, tada je $f \in \mathcal{I}_{[a, x]}$ za bilo koje $x \in [a, b]$. Dakle, postoji integral $\int_a^x f(t) dt$, koji je, očito, funkcija svoje gornje granice x . Označimo tu funkcionalnu zavisnost sa $F(x)$, tj.

$$F(x) = \int_a^x f(t) dt \quad . \quad (13)$$

Ovako definirana funkcija F , kao što ćemo pokazati, ima bolja svojstva od podintegralne funkcije f .

Teorem 15. Neka je f integrabilna funkcija na $[a, b]$, tada je funkcija $F(x) = \int_a^x f(t) dt$ neprekidna na $[a, b]$. **Dokaz.** Iz $f \in \mathcal{I}_{[a, b]}$ slijedi da postoji $K > 0$ takav da je $|f(x)| \leq K$ za svako $x \in [a, b]$ (lema 0). Za $h > 0$, imamo

$$F(x+h) - F(x) = \int_a^{x+h} f(t) dt - \int_a^x f(t) dt = \int_x^{x+h} f(t) dt,$$

odakle je $|F(x+h) - F(x)| = \left| \int_x^{x+h} f(t) dt \right| \leq \int_x^{x+h} |f(t)| dt \leq K \cdot h$. Dakle,

$\lim_{h \rightarrow 0^+} F(x+h) = F(x)$. Posljednja relacija pokazuje da je funkcija $F(x)$ neprekidna sa desne strane u tački $x \in [a, b]$. \square

Teorem 16. Ako je f neprekidna funkcija na $[a, b]$, tada je

$$F(x) = \int_a^x f(t) dt$$

diferencijabilna funkcija i za svako $x \in (a, b)$, vrijedi

$$F'(x) = f(x).$$

Dokaz. Neka je x_0 bilo koja tačka iz (a, b) , $F(x_0) = \int_a^{x_0} f(t)dt$ i

$$F(x_0 + h) = \int_a^{x_0+h} f(t)dt.$$

Količnik prirasta funkcije F i prirasta argumenta x je

$$\frac{F(x_0 + h) - F(x_0)}{h} = \frac{1}{h} \int_{x_0}^{x_0+h} f(t)dt.$$

Budući da je $f(x_0) = \frac{1}{h} \int_{x_0}^{x_0+h} f(x_0)dt$, iz poslednje relacije slijedi

$$\frac{F(x_0 + h) - F(x_0)}{h} - f(x_0) = \frac{1}{h} \int_{x_0}^{x_0+h} (f(t) - f(x_0)) dt. \quad (14)$$

Sa druge strane, $f \in C_{[a,b]}$ pa je za zadato $\varepsilon > 0$ moguće naći $\delta > 0$, takav da je $|f(t) - f(x_0)| < \varepsilon$ kadgod t ima svojstvo da je $|t - x_0| < \delta$. Osim toga, ako se izabere h , tako da je $0 < h < \delta$, onda ćemo imati

$$\left| \frac{1}{h} \int_{x_0}^{x_0+h} (f(t) - f(x_0)) dt \right| \leq \frac{1}{h} \int_{x_0}^{x_0+h} |f(t) - f(x_0)| dt < \frac{\varepsilon}{h} \cdot h = \varepsilon.$$

Ako poslednju nejednakost primijenimo na (14), dobijamo da postoji desna derivacija funkcije $F(x)$ u x_0 i jednaka je $f(x_0)$. Isto tako se tretira slučaj $h < 0$ i $-\delta < h < 0$, tj. isto vrijedi i za lijevu derivaciju funkcije $F(x)$ u tački x_0 .

Budući da je $x_0 \in (a, b)$ proizvoljno uzeto, teorem je dokazan. Iskoristićemo poslednju tvrdnju da izvedemo jednu od najvažnijih formula integralnog računa, a to je *Newton-Leibnizova formula*. Dakle iz teorema 16 slijedi da je funkcija $F(x) = \int_a^x f(t)dt$ primitivna funkcija funkcije $f(x)$.

Pokazali smo u da razlika bilo koje dvije primitivne funkcije iste funkcije f predstavlja konstantu. To znači, ako je $\Phi(x)$ bilo koja primitivna funkcija funkcije $f(x)$, onda je

$$\Phi(x) - F(x) = C,$$

jer je $F(x)$, takođe, primitivna funkcija funkcije f .

Budući da je opšti oblik primitivne funkcije za $f(x)$, njen neodređeni integral $\Phi(x) = \int f(x)dx$, to slijedi da je

$$\int f(x)dx = \int_a^x f(t)dt + C,$$

odnosno $\Phi(x) - \int_a^x f(t)dt = C$. Ako u posljednjoj relaciji stavimo $x = a$, a zatim i $x = b$, dobićemo sljedeće relacije

$$\Phi(a) = C \text{ i } \Phi(b) - \int_a^b f(t)dt = C. \text{ Prema tome slijedi da je } \int_a^b f(t)dt = \Phi(b) - \Phi(a).$$

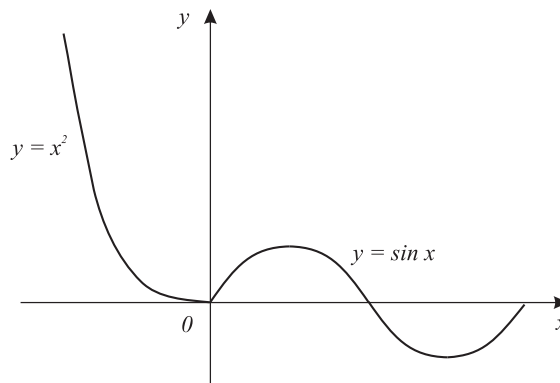
Ova formula se, po dogovoru, zapisuje i koristi u obliku

$$\int_a^b f(t)dt = \Phi(x) \Big|_a^b \quad (15)$$

i predstavlja Newton-Leibnizovu formulu.

Primjer 20. Izračunati integral $\int_{-1}^{\sqrt{3}} \frac{dx}{1+x^2}$. Glavni metodi izračunavanja neodređenog integrala, metod smjene promjenljive i metod parcijalne integracije, mogu se primijeniti i kod izračunavanja određenog integrala. Prije nego pokažemo kako ovi metodi ovdje funkcioniraju, uvešćemo pojam glatke funkcije.

Razmotrimo, najprije, primjer funkcije $y(x) = \begin{cases} x^2, & x \leq 0 \\ \sin x, & x > 0 \end{cases}$, koju ćemo predstaviti i na slici.

Nije teško vidjeti da je njena prva derivacija prekidna funkcija u nuli. Naime, $y'(x) = \begin{cases} 2x, & x \leq 0 \\ \cos x, & x > 0 \end{cases}$, pa je $y'(-0) = 0, y'(0) = 1$. Na grafiku se to prepoznaje po tome da funkcija $y(x)$ u nuli ima “špic”, dakle, nije “glatka” kao u ostalim tačkama njenoga domena.

Definicija 7. Funkcija $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ je **glatka** na $[a, b]$, ako ima neprekidnu prvu derivaciju na skupu $[a, b]$; podrazumijeva se desna (lijeva) derivacija u tački a (odnosno b).

Klasu svih glatkih funkcija na $[a, b]$ označavamo sa $C_{[a,b]}^{(1)}$. Za funkcije koje su glatke po dijelovima svoga domena (koji sadrži konačno mnogo takvih dijelova), kažemo da su **dio po dio glatke funkcije**.

Teorem 17. Neka su funkcije $u(x)$ i $v(x)$ glatke na segmentu $[a, b]$. Tada vrijedi jednakost

$$\int_a^b u(x)dv(x) = u(x)v(x) \Big|_a^b - \int_a^b v(x)du(x). \quad (16)$$

Dokaz. Ako primijenimo Newton-Leibniz formulu na derivaciju proizvoda

$$(u(x)v(x))' = u'(x)v(x) + v'(x)u(x),$$

dobićemo

$$\int_a^b (u'(x)v(x) + v'(x)u(x)) dx = u(x)v(x) \Big|_a^b,$$

odnosno $\int_a^b u'(x)v(x)dx + \int_a^b u(x)v'(x)dx = u(x)v(x) \Big|_a^b$, odakle slijedi formula (16), što smo i tvrdili ovim teoremom. Iskoristićemo sada formulu za parcijalnu integraciju da pokažemo još neke osobine određenog integrala. Među njima je i *poopštenje teorema o srednjoj vrijednosti*.

Teorem 18. Neka je f neprekidna, a g rastuća nenegativna glatka funkcija na segmentu $[a, b]$. Tada postoji $\xi \in [a, b]$ tako da vrijedi

$$\int_a^b f(x)g(x)dx = g(b) \int_{\xi}^b f(x)dx. \quad (17)$$

Teorem 19. (Drugi teorem o srednjoj vrijednosti) Ako je f neprekidna, a g monotona

i glatka funkcija na segmentu $[a, b]$, tada postoji $\xi \in [a, b]$ tako da vrijedi

$$\int_a^b f(x)g(x)dx = g(a) \int_a^{\xi} f(x)dx + g(b) \int_{\xi}^b f(x)dx. \quad (18)$$

Dokaz. Ako pretpostavimo da je g rastuća na $[a, b]$ i uvedemo funkciju $\Phi(x) = g(x) - g(a)$, onda je jasno Φ nenegativna i glatka funkcija. Još više, primjenom formule (17) na funkcije f i Φ , slijedi jednakost (18), što je trebalo i pokazati. Navedimo sada formulu za smjenu promjenljive u određenom integralu, čime ćemo dobiti još jednu moćnu metodu za izračunavanje određenog integrala.

Teorem 20. Neka je $f : [A, B] \rightarrow \mathbb{R}$ neprekidna, a funkcija

$$\phi : [\alpha_0, \beta_0] \rightarrow [A, B]$$

ima neprekidnu derivaciju $\phi'(t)$. Ako je

$$\alpha, \beta \in [\alpha_0, \beta_0], a = \phi(\alpha), b = \phi(\beta),$$

tada vrijedi jednakost

$$\int_a^b f(x)dx = \int_\alpha^\beta f(\phi(t))\phi'(t)dt. \quad (19)$$

Teorem 21. (Jensen) Neka je $f \in C_{[a,b]}$, a ϕ konveksna i neprekidna funkcija na

$\left[\min_{x \in [a,b]} \{f(x)\}, \max_{x \in [a,b]} \{f(x)\} \right]$. Tada vrijedi nejednakost

$$\phi \left(\frac{1}{b-a} \int_a^b f(x)dx \right) \leq \frac{1}{b-a} \int_a^b \phi(f(x)) dx. \quad (J_i)$$

Primjer 24. Izračunati $I = \int_0^\pi \frac{x \sin x}{1 + \cos^2 x} dx$.

Primjer 29. Neka su f i g neprekidne funkcije na $[a, b]$. Pokazati da vrijedi nejednakost (Bunjakovski-Schwarz)

$$\int_a^b f(x)g(x)dx \leq \left(\int_a^b f^2(x)dx \right)^{\frac{1}{2}} \left(\int_a^b g^2(x)dx \right)^{\frac{1}{2}}, \quad (\text{BS})$$

pri čemu u (BS) važi znak jednakosti ako i samo ako je $f = \alpha g$, za neko $\alpha \in \mathbb{R}$.

▷ Pođimo od očigledne relacije

$$\begin{aligned} T &= \lambda^2 \int_a^b f^2(x)dx + 2\lambda \int_a^b f(x)g(x)dx + \int_a^b g^2(x)dx = \\ &= \int_a^b (\lambda f(x) + g(x))^2 dx \geq 0. \end{aligned}$$

Možemo, odmah, uzeti da je $\int_a^b f^2(x)dx > 0$.

Sa druge strane, polazni kvadratni trinom T je nenegativan ako i samo ako (za njegovu diskriminantu) vrijedi

$$\left(\int_a^b f(x)g(x)dx \right)^2 - \left(\int_a^b f^2(x)dx \right) \left(\int_a^b g^2(x)dx \right) \leq 0,$$

što predstavlja nejednakost (BS). Osim toga, jednakost u (BS), vrijedi ako i samo ako je $\lambda f(x) + g(x) = 0$ za svako $x \in [a, b]$, tj.

$$g(x) = \alpha f(x), \quad (\alpha = -\lambda) \triangleleft$$

2 Nesvojstveni integral i njegove osobine

Rimannov integral realne funkcije f , koja je definirana na segmentu integracije $[a, b]$, uveden je uz bitnu pretpostavku da je funkcija f ograničena ($f \in B[a, b]$).

Osim toga, uslov da se integracija vrši na konačnom segmentu, takođe je ograničenje koje se, sve vrijeme dok pričamo o određenom integralu, ističe. Drugim riječima, integral neograničene funkcije nije definiran.

Jednako tako, ni integral funkcije definirane na razmaku $[a, \infty)$, nije definiran. Međutim, pojam integrala se može poopćiti tako da obuhvati i neke ovakve slučajeve.

Definicija 8. Neka je funkcija f definirana na razmaku $[a, b)$ i integrabilna na svakom segmentu $[a, \beta] \subset [a, b)$. Ako postoji konačan limes

$$\lim_{\beta \rightarrow b-0} \int_a^{\beta} f(x) dx, \quad (20)$$

on predstavlja **nesvojstveni integral funkcije** f na razmaku $[a, b)$ i označava sa $\int_a^b f(x) dx$.

Često se (20) naziva i nesvojstvenim integralom sa *singularitetom u tački* b i ako postoji konačan limes $\lim_{\beta \rightarrow b-0} \int_a^{\beta} f(x) dx$ kaže se da nesvojstveni integral $\int_a^b f(x) dx$ konvergira;

u suprotnom slučaju kažemo da integral $\int_a^b f(x) dx$ divergira.

Slično se definira nesvojstveni integral $\int_a^b f(x) dx$ sa singularitetom u tački a .

Primjer 30. Nesvojstveni integral $\int_0^1 \frac{1}{x^\alpha} dx$, za $\alpha > 0$ ima singularitet u tački 0. Njegova konvergencija, očito, zavisi od parametra $\alpha > 0$.

Definicija 9. Pretpostavimo da je funkcija $f : [a, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ integrabilna na svakome segmentu $[a, \beta] \subset [a, +\infty)$. Ako postoji limes

$$\lim_{\beta \rightarrow +\infty} \int_a^{\beta} f(x) dx,$$

onda kažemo da je to nesvojstveni integral funkcije f na razmaku $[a, +\infty)$; u oznaci

$$\lim_{\beta \rightarrow +\infty} \int_a^{\beta} f(x) dx = \int_a^{+\infty} f(x) dx.$$

Često se simbol $\int_a^{+\infty} f(x) dx$ naziva i nesvojstveni integral sa singularitetom ∞ . Ako

postoji konačan $\lim_{\beta \rightarrow +\infty} \int_a^{\beta} f(x) dx$, onda nesvojstveni integral konvergira, a u suprotnom

on divergira. Na potpuno analogan način se definira i nesvojstveni integral

$$\int_{-\infty}^b f(x)dx.$$

Primjer 31. Ispitajmo konvergenciju integrala $\int_1^{\infty} \frac{1}{x^\alpha} dx$, $\alpha \in \mathbb{R}$.

▷ Neka je $\alpha \neq 1$. Tada je $\int_1^{\beta} \frac{1}{x^\alpha} dx = \frac{1}{1-\alpha} \cdot \frac{1}{x^{\alpha-1}} \Big|_1^{\beta} = \frac{1}{1-\alpha} (\beta^{1-\alpha} - 1)$, tj.

$$\int_1^{\infty} \frac{1}{x^\alpha} dx = \lim_{\beta \rightarrow \infty} \int_1^{\beta} \frac{1}{x^\alpha} dx = \lim_{\beta \rightarrow \infty} \frac{1}{1-\alpha} (\beta^{1-\alpha} - 1) = \begin{cases} \frac{1}{\alpha-1}, & \alpha > 1 \\ \infty, & \alpha < 1. \end{cases} \quad (*)$$

Ako je $\alpha = 1$, tada imamo $\int_1^{\beta} \frac{1}{x} dx = \ln \beta$; dakle

$$\lim_{\beta \rightarrow \infty} \int_1^{\beta} \frac{1}{x} dx = \lim_{\beta \rightarrow \infty} \ln \beta = \infty,$$

što zajedno sa (*), pokazuje da je integral konvergentan za $\alpha > 1$, a divergentan za $\alpha \leq 1$. ◁ Reći ćemo da integral ima singularitet u tački b ako je funkcija neograničena na intervalu (β, b) , ($\beta < b$), ili pak, b predstavlja simbol ∞ . Drugim riječima, ako je funkcija f definirana na konačnom ili beskonačnom razmaku $[a, b)$ (b je konačan broj ili ∞), i integrabilna na svakom segmentu $[a, \beta] \subset [a, b)$, onda nesvojstveni integral

$\int_a^b f(x)dx$ konvergira u slučaju da postoji konačan $\lim_{\beta \rightarrow b} \int_a^{\beta} f(x)dx$; u suprotnom ne-

svojstveni integral divergira. Dakle, umjesto $\lim_{\beta \rightarrow b-0} \int_a^{\beta} f(x)dx$ (ako je b konačan broj),

odnosno $\lim_{\beta \rightarrow \infty} \int_a^{\beta} f(x)dx$ (ako je $b = \infty$), pišaćemo isto $\lim_{\beta \rightarrow b} \int_a^{\beta} f(x)dx$. Ako $\int_a^b f(x)dx$ ima singularitete u a i u b , onda ćemo staviti po definiciji da je

$$\int_a^b f(x)dx = \int_a^c f(x)dx + \int_c^b f(x)dx; \quad (21)$$

pri čemu pretpostavljamo integrabilnost funkcije f na svakom segmentu $[\alpha, \beta] \subset (a, b)$ i $a < c < b$. Dakle, po definiciji $\int_a^b f(x)dx$ konvergira ako svaki od dva nesvojstvena integrala na desnoj strani u (21) konvergira.

Teorem 22. Neka su $\int_a^b f(x)dx$ i $\int_a^b g(x)dx$ nesvojstveni integrali sa singularitetom u tački b . Tada:

(1) ako oba integrala konvergiraju, konvergira i $\int_a^b (\lambda f(x) + \mu g(x)) dx$ i vrijedi

$$\int_a^b (\lambda f(x) + \mu g(x)) dx = \lambda \int_a^b f(x) dx + \mu \int_a^b g(x) dx, (\lambda, \mu \in \mathbb{R});$$

(2) ako je $a < c < b$, $\int_a^b f(x) dx$ konvergira ako i samo ako konvergira

$\int_c^b f(x) dx$ i vrijedi $\int_a^b f(x) dx = \int_a^c f(x) dx + \int_c^b f(x) dx$; (3) ako su f i g glatke funkcije

i postoji konačan $\lim_{x \rightarrow b} f(x)g(x)$, integral $\int_a^b f(x)g'(x) dx$ konvergira ako i samo ako konvergira

$$\int_a^b f'(x)g(x) dx.$$

U tome slučaju vrijedi jednakost

$$\int_a^b f(x)g'(x) dx = f(x)g(x) \Big|_a^b - \int_a^b f'(x)g(x) dx,$$

gdje je $f(x)g(x) \Big|_a^b = \lim_{x \rightarrow b} f(x)g(x) - f(a)g(a)$.

Primjer 32. Nesvojstveni integral $\int_{-\infty}^{\infty} e^{-|x|} dx$ konvergira, jer je

$$\begin{aligned} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-|x|} dx &= \int_{-\infty}^0 e^x dx + \int_0^{\infty} e^{-x} dx = \lim_{\alpha \rightarrow -\infty} \int_{\alpha}^0 e^x dx + \lim_{\beta \rightarrow \infty} \int_0^{\beta} e^{-x} dx = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow -\infty} (1 - e^{\alpha}) + \lim_{\beta \rightarrow \infty} (1 - e^{-\beta}) = 2. \end{aligned}$$

Definicija 10. Ako je f integrabilna funkcija na svakom segmentu $[a, \alpha] \subset [a, c]$ i svakom segmentu $[\beta, b] \subset (c, b]$, $a < c < b$, definiramo

$$\int_a^b f(x) dx = \int_a^c f(x) dx + \int_c^b f(x) dx,$$

ukoliko integrali $\int_a^c f(x) dx$ i $\int_c^b f(x) dx$ konvergiraju.

Teorem 23. Potreban i dovoljan uslov konvergencije nesvojstvenog integrala $\int_a^b f(x) dx$, sa singularitetom u tački b , jeste

$(\forall \varepsilon > 0) (\exists \beta_0, a < \beta_0 < b) : (\forall \beta', \beta'' \in (\beta_0, b)),$ vrijedi $\left| \int_{\beta'}^{\beta''} f(x) dx \right| < \varepsilon$.

Teorem 24. Neka je za svako $x \in [a, b)$ $|f(x)| \leq g(x)$. Ako integral $\int_a^b g(x)dx$ konvergira, tada konvergira i integral $\int_a^b |f(x)| dx$.

Dokaz. Neka je, kao što smo rekli $|f(x)| \leq g(x), x \in [a, b)$ i $\varepsilon \in \mathbb{R}^+$. Kako integral $\int_a^b g(x)dx$ konvergira, to postoji β_0 , tako da za svako $\beta', \beta'' \in (\beta_0, b)$ vrijedi $\left| \int_{\beta'}^{\beta''} g(x)dx \right| < \varepsilon$. Iz polazne pretpostavke tvrdnje slijedi

$$\left| \int_{\beta'}^{\beta''} f(x)dx \right| \leq \int_{\beta'}^{\beta''} |f(x)| dx \leq \int_{\beta'}^{\beta''} g(x)dx < \varepsilon,$$

pa je tvrdnja dokazana.

Definicija 11. Nesvojstveni integral $\int_a^b f(x)dx$ **apsolutno konvergira** ako konvergira integral $\int_a^b |f(x)| dx$.

Iz teorema 24, neposredno slijedi da ako nesvojstveni integral $\int_a^b f(x)dx$ apsolutno konvergira onda on i konvergira.

Pretpostavimo, da integral $\int_a^b f(x)dx$ ima singularitet u tački $c \in (a, b)$; tada je $\int_a^b f(x)dx$

konvergentan ako i samo ako postoje i konačni su limesi $\lim_{\alpha \rightarrow c-0} \int_a^\alpha f(x)dx$ i $\lim_{\beta \rightarrow c+0} \int_\beta^b f(x)dx$, gdje α i β , nezavisno jedan od drugoga teže ka c . Ako postoji

$$L = \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \left(\int_a^{c-\varepsilon} f(x)dx + \int_{c+\varepsilon}^b f(x)dx \right),$$

onda se on naziva *glavna vrijednost integrala* i koristi se oznaka¹

$$L = v.p. \int_a^b f(x)dx.$$

$$\text{Slično je i } \lim_{b \rightarrow +\infty} \left(\int_{-b}^b f(x)dx \right) = v.p. \int_{-\infty}^{+\infty} f(x)dx.$$

¹v.p. = valeur principal (francuski) - glavna vrijednost

Primjer 34. Pokazati da integral $\int_1^{\infty} \frac{\cos x}{x^2} dx$ konvergira.

▷ Koristeći teorem 24 i očiglednu procjenu $|\frac{\cos x}{x^2}| \leq \frac{1}{x^2}$, dobijamo

$$\int_1^{\infty} \frac{\cos x}{x^2} dx \leq \int_1^{\infty} \frac{dx}{x^2},$$

tj. dati integral konvergira, jer $\int_1^{\infty} \frac{dx}{x^2}$ konvergira. < **Teorem 26.** Neka je $f(x) \geq 0, x \in$

$[a, b)$. Potreban i dovoljan uslov konvergencije nesvojstvenog integrala $\int_a^b f(x) dx$, je da postoji broj M , takav da je $\int_a^{\beta} f(x) dx \leq M, a \leq \beta \leq b$.

Dokaz. Iz nenegativnosti funkcije $f(x)$ na $[a, b)$, slijedi da je funkcije $\phi(\beta) = \int_a^{\beta} f(x) dx$ rastuća. Limes $\lim_{\beta \rightarrow b} \phi(\beta)$ je konačan ako i samo ako je funkcija ϕ ograničena, što je i trebalo dokazati. **Posljedica:** Neka je $0 \leq f(x) \leq g(x), x \in [a, b)$ i neka su

$$(1) \quad \int_a^b f(x) dx; \quad (2) \quad \int_a^b g(x) dx,$$

nesvojstveni integrali sa singularitetom u tački b .

Iz konvergencije integrala (2) slijedi konvergencija integrala (1), a iz divergencije integrala (1) slijedi i divergencija integrala (2).

Dokaz posljedice. Neka je $\phi(\beta) = \int_a^{\beta} f(x) dx$ i $\Psi(\beta) = \int_a^{\beta} g(x) dx$, gdje je $\beta \in [a, b)$.

Ako konvergira integral (2), tada postoji broj M , takav da je $\phi(\beta) \leq \Psi(\beta) \leq M$; dakle, integral (1) konvergira.

Drugi dio tvrdnje je kontrapozicija prvog dijela, koji smo upravo dokazali.

3 Primjene određenog integrala

Kriva linija. Dužina luka krive.

Neka je $I = [\alpha, \beta]$ i pretpostavimo da su funkcije $\varphi : I \rightarrow \mathbb{R}$ i $\psi : I \rightarrow \mathbb{R}$ neprekidne na domenu. Preslikavanje $\Gamma : I \rightarrow \mathbb{R} \times \mathbb{R}$, zadato pomoću

$$t \mapsto (\varphi(t), \psi(t)), t \in [\alpha, \beta],$$

nazivamo *putanjom*. Tačka $P(\varphi(\alpha), \psi(\alpha))$ je početak putanje, a tačka $K(\varphi(\beta), \psi(\beta))$ je kraj putanje. Putanja je *zatvorena* ako je $P \equiv K$.

Ako je $\Gamma : I \rightarrow \mathbb{R} \times \mathbb{R}$ injektivno preslikavanje, onda putanju Γ zovemo *prostom putanjom*. Putanja Γ je *zatvorena prosta putanja* ako je zatvorena a restrikcija $\Gamma|_{[\alpha, \beta]}$ injekcija. Grafik $G_\Gamma = \{(\varphi(t), \psi(t)) | t \in [\alpha, \beta]\}$ nazivamo *krivom putanje*, bez obzira kakava je putanja, a ako je bitno onda ćemo naglasiti i kakve putanje. Za prostu krivu, definiranu prostom putanjom $\Gamma : I \rightarrow \mathbb{R} \times \mathbb{R}$, $G_\Gamma = \{(\varphi(t), \psi(t)) | t \in [\alpha, \beta]\}$, kaže se, takođe, da je parametrizirana parametrom t . U takvim slučajevima, kažemo da je kriva G_Γ zadata parametarskim jednačinama

$$x = \varphi(t), y = \psi(t), \alpha \leq t \leq \beta. \quad (22)$$

Neka je dat skup tačaka

$$\{(\varphi(t), \psi(t)) | t \in \Delta\}, \quad (*)$$

gdje je $\Delta \subset \mathbb{R}$ neki razmak. Ovaj skup tačaka nije obavezno prosta kriva. Sa druge strane, često je moguće razmak Δ podijeliti na podsegmente $[\alpha_{i-1}, \alpha_i]$, tako da su

$$\Gamma_i : [\alpha_{i-1}, \alpha_i] \rightarrow \mathbb{R}^2, \Gamma_i = \Gamma|_{[\alpha_{i-1}, \alpha_i]},$$

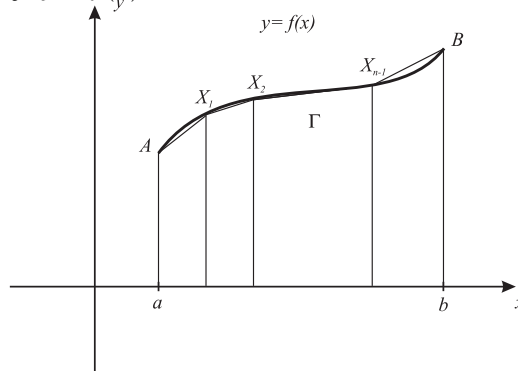
proste putanje. Još više, podjela razmaka je takva da je $\Delta = \bigcup_i [\alpha_{i-1}, \alpha_i]$, a presjek podsegmenta može sadržavati samo krajnju tačku, pa se pomenuti skup tačaka (*) svodi na krivu, koja je po djelovima prosta kriva. Neka je data kriva Γ u ravni \mathbb{R}^2 , koja predstavlja grafik neprekidne funkcije $y = f(x)$, $x \in [a, b]$, čiji je početak $A(a, f(a))$, a kraj u tački $B(b, f(b))$.

Neka je, dalje, $P = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_{i-1} < x_i < \dots < x_n = b\}$ podjela segmenta $[a, b]$. Uočimo redom tačke,

$$A = X_0, X_1, \dots, X_{i-1}, X_i, \dots, X_n = B;$$

$$X_k(x_k, f(x_k)), k = 0, 1, 2, \dots, n,$$

na grafiku Γ funkcije $y = f(x)$

Označimo sa σ_P sumu dužina $d(X_{i-1}, X_i), i = 1, 2, \dots, n$, svih duži $\overline{X_{i-1}X_i}, i = 1, 2, \dots, n$, koje čine izlomljenu liniju (koja, očito, aproksimira krivu Γ), tj.

$$\sigma_P = \sum_{i=1}^n d(X_{i-1}, X_i). \quad (23)$$

Ako $d(P) = \max_i d(X_{i-1}, X_i) \rightarrow 0$ i postoji konačan $\lim_{d(P) \rightarrow 0} \sigma_P$, kažemo da se kriva Γ može rektificirati, a $L(f; a, b) = \lim_{d(P) \rightarrow 0} \sigma_P$ nazivamo dužinom date krive.

Teorem 27. Neka je za $y = f(x), x \in [a, b]$ prva derivacija $f'(x)$ neprekidna funkcija na $[a, b]$ i $\Gamma = (x, f(x)), x \in [a, b]$. Tada se otvorena kriva $y = f(x), x \in [a, b]$ može rektificirati i dužina krive Γ

$L(f; a, b)$, izražava formulom

$$L(f; a, b) = \int_a^b \sqrt{1 + (f'(x))^2} dx. \quad (24)$$

Pretpostavimo da je kriva Γ zadata parametarski.

Teorem 28. Neka su $\varphi(t)$ i $\psi(t), \alpha \leq t \leq \beta$, funkcije čije su prve derivacije neprekidne funkcije na $[\alpha, \beta]$. Tada se kriva Γ , određena jednačinama $x = \varphi(t), y = \psi(t), \alpha \leq t \leq \beta$ može rektificirati. Još više, ako je $\varphi(\alpha) = a$ i $\varphi(\beta) = b$, tj. $\varphi([\alpha, \beta]) = [a, b] \subset \mathbb{R}^+ \cup \{0\}$, njena dužina $s(\Gamma)$ iznosi

$$s(\Gamma) = \int_{\alpha}^{\beta} \sqrt{\varphi'^2(t) + \psi'^2(t)} dt.$$

Neka funkcija $y = f(x), x \in [a, b]$ zadaje krivu G_f , pri čemu su f' i f'' neprekidne na $[a, b]$. Uočimo dvije tačke

$$M(x, f(x)), M_1(x + h, f(x + h)) \in G_f$$

i povučene tangente u tim tačkama na G_f , čiji su uglovi sa osom Ox , redom α i α_1 ; označimo sa

$$\Delta\alpha = \alpha(x) - \alpha_1(x_0), x_0 = x + h.$$

Neka je, još označeno sa Δs dužina luka krive G_f koji spaja tačke M_1 i M ; slika (6.4).

Definicija 12. Količnik $\Delta\alpha / \Delta s$ nazivamo srednjom krivinom krive G_f , na luku. Ako postoji konačan limes

$$K = \lim_{M_1 \rightarrow M} \frac{\Delta\alpha}{\Delta s} = \lim_{\Delta s \rightarrow 0} \frac{\Delta\alpha}{\Delta s},$$

on se naziva krivinom krive G_f u njenoj tački M .

Recipročnu vrijednost modula krivine $|K|$ krive G_f zovemo poluprečnikom krive G_f u zadatoj tački.

Ako kriva ima $K = 0$, onda je poluprečnik krive, po definiciji $+\infty$.
 Pokazuje se da krivinu krive G_f , pri već ustanovljenim pretpostavkama za funkciju f , u zadatoj tački $M_0(x_0, f(x_0))$ možemo izraziti formulom

$$K(x_0) = \frac{f''(x_0)}{(1 + f'^2(x_0))^{3/2}}. \quad (25)$$

Da bismo to pokazali, najprije primijetimo da je

$$\Delta\alpha = \alpha(x) - \alpha(x_0) = \alpha'(\xi)(x - x_0), \xi \in (x_0, x);$$

gdje egzistencija takve tačke $\xi \in (x_0, x)$ (ili $\xi \in (x, x_0)$, svejedno), slijedi iz teorema o srednjoj vrijednosti u diferencijalnome računu.

Sa druge strane, iz $tg(\alpha(x)) = f'(x)$, slijedi da je

$$\alpha(x) = \arctg(f'(x)). \quad (26)$$

Derivacijom iz (26) slijedi

$$\alpha'(x) = \frac{f''(x)}{1 + f'^2(x)}.$$

Prema tome,

$$\Delta\alpha = \alpha'(\xi)(x - x_0) = \frac{f''(\xi)}{1 + f'^2(\xi)}(x - x_0), \xi \in (x_0, x). \quad (27)$$

Dužina luka $= \Delta s$ može se izraziti pomoću

$$\Delta s = \int_{x_0}^x \sqrt{1 + (f'(t))^2} dt.$$

Osim toga funkcija $\sqrt{1 + f'^2(t)}$ je očigledno neprekidna, pa primjenom teorema 13 možemo obezbijediti $\tau \in (x_0, x)$, takav da je

$$\Delta s = (x - x_0) \sqrt{1 + f'^2(\tau)}. \quad (28)$$

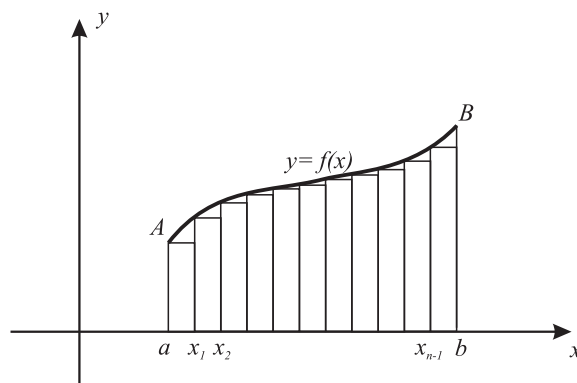
Iz (27) i (28), slijedi da je

$$\frac{\Delta\alpha}{\Delta s} = \frac{f''(\xi)}{1 + f'^2(\xi)} \frac{1}{\sqrt{1 + f'^2(\tau)}}, \quad \xi, \tau \in (x_0, x). \quad (29)$$

Nije teško uočiti da čitav lanac graničnih procesa nastaje, kada dozvolimo da tačka $M \rightarrow M_0$, duž krive Γ . Naime tada $\Delta s \rightarrow 0$, drugim riječima: ako $x \rightarrow x_0$, onda $\xi, \tau \rightarrow x_0$ (sa lijeve ili desne strane, svejedno). Ako sada u (29) pređemo na limes dobićemo

$$\lim_{\Delta s \rightarrow 0} \frac{\Delta\alpha}{\Delta s} = \lim_{\xi \rightarrow x_0} \frac{f''(\xi)}{1 + f'^2(\xi)} \lim_{\tau \rightarrow x_0} \frac{1}{(1 + f'^2(\tau))^{1/2}} = \frac{f''(x_0)}{(1 + f'^2(x_0))^{3/2}} = K(x_0),$$

dakle, formulu (25).

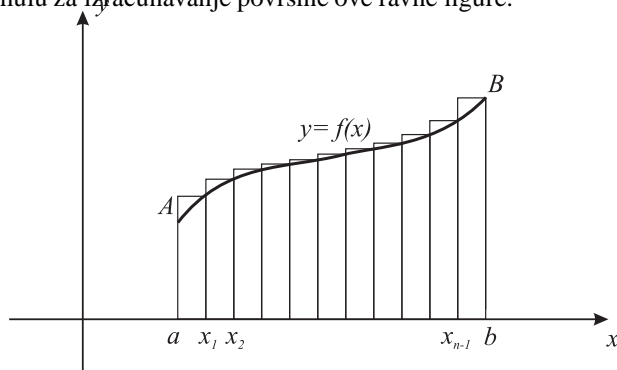

Površine ravnih likova.

Pretpostavimo da $y = f(x), x \in [a, b]$, gdje je f nenegativna i neprekidna funkcija, ima grafik kao na slici (6.5).

Figura D_{ABba} u ravni Oxy , ograničena dijelovima pravih $x = a, x = b, y = 0$ i zadatom krivom G_f , zove se *krivolinijski trapez*.

Izvedimo formulu za izračunavanje površine ove ravne figure.

Neka je $P = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$ podjela segmenta $[a, b]$; označimo dalje $m_i = \inf_{x \in [x_{i-1}, x_i]} f(x)$ i $M_i = \sup_{x \in [x_{i-1}, x_i]} f(x)$.

Tada će donja Darbouxova suma $s(f, P)$ biti jednaka zbiru svih površina upisanih pravougaonika u figuru D_{ABba} , čije su visine m_i , kao na slici 6.5. Sa druge strane, gornja Darbouxova suma $S(f, P)$ biće jednaka sumi površina opisanih pravougaonika, čije su visine M_i , kao na slici (6.6). Budući da je f integrabilna funkcija na $[a, b]$, jer je neprekidna, to za zadato $\varepsilon > 0$ postoji podjela P segmenta $[a, b]$, tako da je $S(f, P) - s(f, P) < \varepsilon$, odnosno krivolinijski trapez je mjerljiva figura, a njegova površina je

$$P(D_{ABba}) = \int_a^b f(x) dx. \quad (30)$$

Isto tako, ako je $f(x) \leq \frac{b}{a}$, na segmentu $[a, b]$, gdje je f neprekidna, lako dobijamo da je $P(D_{ABba}) = -\int_a^b f(x)dx$ (primjenom formule (30) na nenegativnu funkciju $g(x) = -f(x)$).

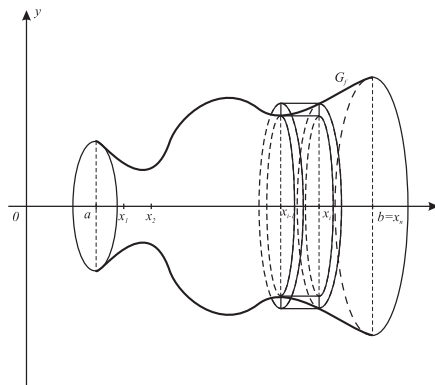
Jednako tako, treba primijetiti da se formula (30) može primijeniti na sve funkcije koje su integrabilne na $[a, b]$, što ostavljamo da čitalac pokaže za vježbu. **Primjer 37.**

Izračunati površinu lika omeđenog krivim $y = x^2 - 3x + 2$ i $y = -2x^2 + 2x + 4$.

Zapremina rotacionih tijela.

Neka je $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^+$ neprekidna funkcija.

Ako se krivolinijski trapez, omeđen segmentom $[a, b]$ pravim $x = a$ i $x = b$ i krivom $y = f(x)$, okreće oko Ox -ose, dobija se obrtno tijelo $T_{[a,b], Ox}$, kao na slici.

Zapreminu datog rotacionog tijela $T_{[a,b], Ox}$ računamo pomoću

$$V(T) = \pi \int_a^b f^2(x)dx. \quad (\text{X})$$

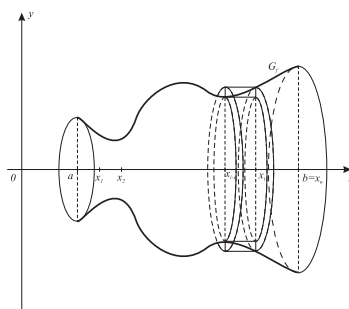
Pored toga, može se pokazati da ako se krivolinijski trapez omeđen segmentom $[a, b]$, pravim $x = a$ i $x = b$ i krivom $y = f(x)$, glatke monotone (na $[a, b]$) funkcije f rotira oko Oy -ose (v. sliku 6.8,b),

formula za računanje zapremine dobijenoga tijela je

$$V(T, Oy) = 2\pi \int_a^b x f(x)dx. \quad (\text{Y})$$

Neka sada, kriva zadata jednačinama

$$x = \varphi(t), y = \psi(t), t \in [\alpha, \beta],$$

rotira oko x - ose. Zapremina $V(T)$ obrtnoga tijela dobija se po formuli (vidi teorem 16, formula (24))

$$V(T) = \pi \int_{\alpha}^{\beta} \psi^2(t) \varphi'(t) dt.$$

Površina rotacionih površi.

Ako bismo trebali izračunati površinu rotacione površi $T_{[a,b],Ox}$, koja nastaje rotacijom krive $y = f(x)$, $x \in [a, b]$ (vidi sliku (6.8)), nužno je, ustvari, odrediti formulu za izračunavanje površine omotača obrtnoga tijela koje smo već razmatrali kod računanja zapremine. Osnove rotacionog tijela, dva kruga (jedan poluprečnika $f(a)$, a drugi poluprečnika $f(b)$), koji nastaju rotacijom dvije duži (jedna spaja tačke $(a, 0)$ i $(a, f(a))$; druga tačku $(b, 0)$ sa $(b, f(b))$) ne smatraju se sastavnim dijelom rotacione površi čiju površinu želimo odrediti. Površina omotača rotacionog tijela se izračunava pomoću formule

$$S(f; [a, b]) = 2\pi \int_a^b f(x) \sqrt{1 + (f'(x))^2} dx.$$

Ako je kriva, koja rotira oko ose, zadata parametarski u formi

$$x = \varphi(t), y = \psi(t), \alpha \leq t \leq \beta,$$

obrazac za površinu S je

$$S(\varphi, \psi; [\alpha, \beta]) = 2\pi \int_{\alpha}^{\beta} \psi(t) \sqrt{(\varphi'(t))^2 + (\psi'(t))^2} dt. \quad (31)$$